

Emsalsiz Bir Sevgiydi Benimki

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Ağustos 2022

Düşlerin müdavimi idi yolumu kesen eşkıya ve gecenin zikrinde saklıydı fikri bense zifiri karanlığa teslim olmuş boş yollardan ördüğüm bir dua ile kanat açmışım İlahi Ateşe.

Kanıma girendi özlem.
Aşkın rabıtası sözcüklerim
Yalnızlık varsın olsun sükün eden
Top yekûn uğurlamıştım ben iblisi ve zalimi
Karanlığın mezarlığında hala aydınlık kalabilmenin de meali.

Sözcüklerle saf tuttuğum hayatta
Af edemediğim kadar kendimi
Safran sarısı bir iklimde baş eğdiğim evrenin nüktesi

Hazır ol da geçmişti madem bir ömür
Selameti açısından yalnızlığın
Tefe tutulan saf varlığım
Bazen kavisli yollarda uğurladığım
Dünün güftesi
Günün ebedi hücresi
Asılı kaldığım göğün kancası
Karambole uğramış bir sözcükten arda kalan
Hazanı kundaklayan rüzgâr gibi
Esiri olduğum kader
Kederi dahi kabullendiğim kadar
Minvali umut ve coşku
Cennetin yolcusu içimdeki sefil yolcu

İçerlediğim değildi artık hayat
Bilakis içtiğim kana kana
Kaybolduğum değildi artık ufuk
Baş koyduğum kadar umuda ve yarınlara
Tutulan nutkum
Tüten dumanı çayımın
Demlenmiş bir yorgunluk
Kiblemde tutuk bir sözcük

Başa döndüğüm her gün
Boş veremediğim ne varsa ömrün
Müptelası bir saka kuşu

Sarkacı kırık dünün
Hali hazırda kayıt açtığım bir günlüktü mademki şiir
Şirazesı kaymışsa insanlığın bana ne
Bana neci bir zihniyeti sevmesem de
Adabı muaşeret kanunlarından aldığım ilhamı
Ve işte tutuşmuştu etekleri karanlığın

Hibe ettiğim bir ya da nice duygu
Hazzı doğrunun
Haiz olduğum o tek zerre kavuşulası bir hasat
Ekin zamanı geçmişti madem
Ve işte biçiyordum ektiklerimi
Bir içimlik değildi yazdıklarım
Bir ömürlük vecizeler asılıydı
Askıntı olan hüzne dahi sahip çıkmışken kalemim

Kelamı yitik bir günde verdiğim
Selamı kimse almayı çok gören
Sadık olduğum kadar Rabbime
Sandığımdan da fazlası saklıydı sandığımda
Seferi tanığı sözcüklerin
Şahlanan yüreğim zemheride saklı o esintinin
Bir sonrası
Esefle kendime söylendiğim
Oysaki bendim ben
Benim beni çok sevmesi gereken
Biz olmaya dönük
Dünde saklı sönük bir ışık
Elası gözlerimin
Edası yitik sözcüklerimin
İman gücümle yürüdüğüm ve de yürüyeceğim
O uzun yol
Hemhal olduğum kaderinse asıl sahibi

Elbet emsalsiz bir sevgiydi benimki

Seğiren gözümde akan yaşın isyanı
İhlas içinde yürüdüğüm yolun bekası kayıtlı
Bir nidadan,
Bir naradan,
Bir de ses etmediğim kadar bir ömrü serdiğim
Şunca şiirin her bir tanesi bendim aslında beni:
Kimse dünyamda saklı
Etmiş olsa bile beni benden

Kavuştuğum şüheda mazimden
Damlayan her damla
Göz pınarımda saklı bin bir seda
Semanın saklı tuttuğu tebessümüne dokunan ihlasla
Elbet İlahi Aşkın zaferi
Elimden kayıp giden onca şeyin ardında
Kalan bendim yine ben
Seferi tanığı hüviyetimin kana kana ç/ağlayan kalem.